

Številka: 007-374/2015
Ljubljana, 23. 1. 2016
EVA 2015-2550-0057
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Uredba o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega in tretjega odstavka 17. člena, drugega odstavka 19. člena in petega odstavka 20. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15 in 102/15) je Vlada Republike Slovenije na... seji dne.... sprejela: <p style="text-align: center;">SKLEP</p> <p>Vlada Republike Slovenije izdaja Uredbo o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.</p> <p style="text-align: right;">mag. Darko Krašovec GENERALNI SEKRETAR</p>
Priloge: <ul style="list-style-type: none">– Uredba o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov– Obrazložitev– Mnenja medresorskega usklajevanja
Prejemniki sklepa: <ul style="list-style-type: none">– Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska 47, 1000 Ljubljana
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
<ul style="list-style-type: none">– mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje– Uroš Vajgl, vodja Sektorja za okolje in podnebne spremembe v Direktoratu za okolje
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/		
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
/		
5. Kratak povzetek gradiva:		
<p><i>Uredba o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov</i> prenaša v domači pravni red zahteve <i>Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17; v nadaljevanju: Direktiva 2010/75/EU)</i> v delu, ki obravnava mejne vrednosti emisij ter nadzor emisij iz sežigalnic odpadkov (v nadaljevanju: sežigalnice) in naprav za sosežig odpadkov (v nadaljevanju: naprave za sosežig).</p> <p>Zahteve za obratovanje sežigalnic in naprav za sosežig so v veljavni zakonodaji že določene v Uredbi o sežiganju odpadkov (<i>Uradni list RS, št. 68/08 in 41/09</i>), zahteve za emisije iz sežigalnic in naprav za sosežig pa v <i>Uredbi o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02, 41/04 – ZVO-1 in 76/10)</i> in <i>Uredbi o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 51/01, 56/02, 84/02, 41-04 – ZVO-1 in 46/04)</i>. Omenjeni uredbi prenašata v domači pravni red <i>Direktivo 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov (UL L št. 332 z dne 28. 12. 2000, str. 91; v nadaljevanju: Direktiva 2000/76/ES)</i>. <i>Direktiva 2010/75/EU</i>, ki je začela veljati dne 14.12.2010, je s 7. 1. 2014 razveljavila <i>Direktivo 2000/76/ES</i>. Nova <i>Direktiva 2010/75/EU</i>, ki ureja poleg sežiganja odpadkov tudi ostale industrijske dejavnosti, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (npr. velike kurilne naprave s skupno nazivno toplotno močjo nad 50 MW, dejavnosti uporabe organskih topil, proizvodnja titanovega dioksida), spreminja in dopolnjuje emisijske zahteve za sežigalnice in naprave za sosežig v primerjavi s staro <i>Direktivo 2000/76/ES</i> samo v manjšem obsegu. Novosti v <i>Uredbi o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov</i> so:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uvaja se agregacijsko pravilo, po katerem se zmogljivosti več ločenih peči v napravi za sosežig seštevajo za namen izračuna skupne nazivne vhodne toplotne moči naprave za sosežig, če se odpadni plini teh peči izpuščajo skozi skupen odvodnik; - določajo se standardi za vzorčenje in merjenje emisije snovi v zrak; - za meritev pretoka, pH-vrednosti in temperature odpadne vode se mora namestiti merilna oprema za izvajanje trajnih meritev in oprema za zapisovanje in vrednotenje teh podatkov. Preverjanje delovanja merilne opreme za trajne meritve je potrebno izvajati vsaj enkrat letno, kalibriranje merilne opreme pa najmanj enkrat na tri leta; - v definiciji obstoječe naprave za sosežig se spreminja datum, povezan z dovoljenjem za to napravo. Namesto 28. december 2002 se določa 7. januar 2013. Za obstoječe naprave za sosežig so nekatere mejne vrednosti višje kot za nove naprave za sosežig; - nižje mejne vrednosti emisij SO₂, NO_x in skupnega prahu pri uporabi nekaterih vrst goriv v obstoječih in novih napravah za sosežig z vhodno toplotno močjo nad 50 MW; - osebe, ki lahko izdelajo oceno nevarnih odpadkov, ki jo mora imetnik odpadka zagotoviti za nevarne odpadke pred oddajo v sežig ali sosežig, ne potrebujejo več posebnega pooblastila ministrstva, ampak morajo le izpolnjevati z uredbo določene akreditacijske in druge pogoje. <p>Mnoge zahteve glede meritev emisij v zrak in vodo so predmet že uveljavljenih predpisov (<i>Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje, Uradni list RS, št. 105/08; Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda, Uradni list RS, št. 94/14</i>), na katere je v 1. členu nove uredbe opravljen sklic. Zaradi nemotehničnih pravil se podvajanje določb v novi uredbi ne izvaja. Nova uredba tako predvsem povzema obe zgoraj omenjeni uredbi v enoten in bolj pregleden predpis, ter ju hkrati tudi ukinja.</p>		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE

b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: (Samo če izberete DA pod točko 6.a.)		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna	-	-	-	-
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov	-	-	-	-
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna	-	-	-	-
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov	-	-	-	-
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva	-	-	-	-
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
/				

II. Finančne posledice za državni proračun	
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene: /	
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo: /	
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna: /	
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: (Samo če izberete NE pod točko 6.a.) Kratka obrazložitev: /	
8. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.	
Če je odgovor DA, navedite datum objave: 25. 9. 2015 V razpravo so bili vključeni: / Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev: – Racionalizacija procesov zgorevanja d.o.o. – Slovenski inštitut za standardizacijo – Salonit Anhovo d.d. – Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in prehrano – Energetika Celje d.o.o. – Fakulteta za strojništvo, Maribor Upoštevani so bili večinoma. Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje: /	
9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA
Irena Majcen Ministrica	

Na podlagi drugega in tretjega odstavka 17. člena, drugega odstavka 19. člena in petega odstavka 20. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15 in 102/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17) za sežigalnice odpadkov in naprave za sosežig odpadkov določa:

- pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje;
- mejne vrednosti emisije snovi v zrak in ukrepe za nadzor emisije snovi v zrak;
- mejne vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadne vode in ukrepe za nadzor emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov;
- pravila ravnanja z odpadki in ostanki;
- pogoje obratovanja;
- zahteve za obratovalni monitoring emisije snovi v zrak in emisije snovi pri odvajanju odpadne vode.

(2) Za vprašanja v zvezi z odpadki, ki se sežigajo, in splošnimi pogoji ravnanja z odpadki, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja odpadke.

(3) Za vprašanja v zvezi z emisijami snovi v zrak, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Za vprašanja v zvezi z meritvami emisije snovi v zrak, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojev za njegovo izvajanje.

(4) Za vprašanja v zvezi z emisijami snovi v vodo, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vodo in javno kanalizacijo. Za vprašanja v zvezi z meritvami emisije snovi pri odvajanju odpadne vode, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda.

(5) Za vprašanja v zvezi s sežigalnicami odpadkov (v nadaljnjem besedilu: sežigalnica) in napravami za sosežig odpadkov (v nadaljnjem besedilu: naprava za sosežig), v kateri se sežiga ali sosežiga nenevarne odpadke z nazivno zmogljivostjo nad tri tone na uro ali nevarne odpadke z nazivno zmogljivostjo nad 10 ton na dan, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja vrste dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

2. člen
(uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za vse sežigalnice in naprave za sosežig, v katerih sežigajo ali sosežigajo trdne ali tekoče odpadke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se ta uredba ne uporablja za sežigalnice in naprave za sosežig, v katerih se sežigajo ali sosežigajo samo:

- rastlinski odpadki iz kmetijstva in gozdarstva;
- rastlinski odpadki iz živilskopredelovalne industrije, če se pridobljena toplota izkoristi;
- odpadna rastlinska vlakna iz proizvodnje celuloze in iz proizvodnje papirja iz celuloze, če se sosežigajo na kraju proizvodnje in se pridobljena toplota izkoristi;
- odpadna pluta;
- lesni odpadki, ki vključujejo zlasti lesne odpadke iz gradnje in rušenja, razen lesnih odpadkov, ki lahko vsebujejo premogov katran, halogenirane organske spojine ali težke kovine zaradi obdelave s sredstvi za zaščito lesa ali premazi;
- trupi živali, kot jih ureja Uredba št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 1385/2013 z dne 17. decembra 2013 o spremembi uredb Sveta (ES) št. 850/98 in (ES) št. 1224/2009 ter uredb (ES) št. 1069/2009, (EU) št. 1379/2013 in (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, zaradi spremembe položaja Mayotta v razmerju do Evropske unije (UL L št. 354 z dne 28. 12. 2013, str. 86);
- odpadki, nastali pri iskanju in izkoriščanju virov nafte in plina na vrtnih ploščadih ter sežgani na teh ploščadih;
- radioaktivni odpadki.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se ta uredba ne uporablja za:

- eksperimentalne naprave, ki se uporabljajo za raziskave, razvoj in preskušanje z namenom izboljšanja postopka sežiganja in ki obdelajo manj kot 50 ton odpadkov na leto;
- naprave za uplinjanje ali pirolizo, če so plini, ki nastanejo pri toplotni obdelavi odpadkov, toliko očiščeni, da pred njihovim sežigom niso več odpadki in da ne povzročajo višjih in okolju škodljivih drugačnih emisij v zrak od tistih, nastalih pri zgorevanju zemeljskega plina.

3. člen (izrazi)

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. biomasa so vsi proizvodi, ki vsebujejo snovi rastlinskega izvora iz kmetijstva ali gozdarstva, in ki se lahko uporabljajo kot gorivo zaradi izkoriščanja njihove energetske vrednosti, ter odpadki iz prve do pete alineje drugega odstavka 2. člena te uredbe;
2. dioksini in furani so vsi poliklorirani dibenzo-p-dioksini in dibenzofurani iz 1.4 točke priloge 1, ki je sestavni te uredbe;
3. istovrstni odpadki so odpadki istega imetnika odpadkov, ki nastajajo v procesu brez bistvenih sprememb ali motenj, tako da se fizikalne, kemične ali biokemične lastnosti odpadkov, pomembne za njihov sežig, bistveno ne spreminjajo ter so uvrščeni v isto skupino v seznamu odpadkov iz 15. točke tega odstavka;
4. mejna vrednosti skupnih emisij C je mejna vrednost skupnih emisij, nastalih pri zgorevanju goriva in sežigu odpadkov v napravi za sosežig;
5. mešani komunalni odpadki so odpadki iz gospodinjstev in odpadki iz trgovine, industrije in ustanov, ki so zaradi svojih lastnosti in sestave podobni odpadkom iz gospodinjstev, razen ločeno zbranih frakcij, ki se uvrščajo v podskupino 20 01 v seznamu odpadkov iz 15. točke tega odstavka in drugih odpadkov, ki se uvrščajo v podskupino 20 02 v tem seznamu;
6. naprava za sosežig je kakršna koli naprava, ki je nepremična ali premična tehnološka enota, katere glavni namen je proizvodnja energije ali materialnih izdelkov in ki uporablja odpadke kot običajno ali dodatno gorivo ali v kateri se odpadki termično obdelajo z namenom odstranitve s sežigom z oksidacijo odpadkov in drugimi postopki toplotne obdelave, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, če se snovi, ki nastanejo pri obdelavi, naknadno sežejo. Naprava za sosežig vključuje vse linije za sosežiganje, sprejem odpadkov, skladiščenje, naprave za predobdelavo na kraju samem, sisteme za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom, kotle, naprave za čiščenje odpadnih plinov,

- naprave za obdelavo ostankov in odpadne vode na kraju samem, rezervoarje za odpadno vodo, odvodnike, naprave in sisteme za nadziranje postopkov sosežiganja, zapisovanje in spremljanje pogojev sosežiganja. Če se za toplotno obdelavo odpadkov uporabijo postopki, različni od oksidacije, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, so v sklop naprave za sosežig vključeni tudi postopki in sistemi toplotne obdelave in naknadnega sežiga. Če sosežiganje odpadkov poteka tako, da glavni namen naprave za sosežig ni proizvodnja energije ali izdelkov, ampak termična obdelava odpadkov, se naprava šteje za sežigalnico;
7. nazivna zmogljivost je vsota sežigalnih zmogljivosti peči v sestavi sežigalnice ali naprave za sosežig, kot jo je določil projektant in potrdil upravljavec, ob upoštevanju kurilne vrednosti odpadkov, izražena kot količina sežganih odpadkov na uro;
 8. nova naprava za sosežig je katera koli naprava za sosežig, ki ni obstoječa naprava za sosežig;
 9. nova sežigalnica je katera koli sežigalnica, ki ni obstoječa sežigalnica;
 10. obstoječa naprava za sosežig je naprava za sosežig:
 - za katero je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje pred 7. januarjem 2013 v skladu s predpisom, ki je urejal sežiganje odpadkov, ali
 - ki je pred 7. januarjem 2013 vložila popolno vlogo za okoljevarstveno dovoljenje za to napravo v skladu s predpisom, ki je urejal sežiganje odpadkov, pod pogojem, da je začela obratovati najpozneje 7. januarja 2014;
 11. obstoječa sežigalnica je sežigalnica:
 - ki je obratovala in imela gradbeno dovoljenje pred 28. decembrom 2002, ali
 - začela obratovati najpozneje 28. decembra 2003, pod pogojem, da je bila odobrena v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja in imela gradbeno dovoljenje pred 28. decembrom 2002, ali
 - za katero je upravljavec pred 28. decembrom 2002 vložil popolno vlogo za dovoljenje za sežig v skladu s predpisom, ki je urejal sežiganje odpadkov, pod pogojem, da je začela obratovati najpozneje 28. decembra 2004;
 12. odvodnik je ena ali več skupnih odvodnih cevi, po katerih se odvajajo odpadni plini, ki so izpuščeni v zrak;
 13. ostanek je kakršen koli tekoči ali trdni odpadki, ki nastane v sežigalnici ali napravi za sosežig in je lahko pepel in žlindra, elektrofiltrski pepel in kotlovni prah, trdni ostanek čiščenja odpadnih plinov, blato čistilnih naprav odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, izrabljeni katalizatorji in izrabljeno aktivno oglje ali druge snovi, ki nastajajo pri sežiganju ali sosežiganju odpadkov, čiščenju odpadnih plinov ali odpadne vode ali drugih postopkih v sežigalnici ali napravi za sosežig;
 14. sežigalnica je kakršna koli naprava, ki je nepremična ali premična tehnološka enota in oprema, namenjena termični obdelavi odpadkov z izkoriščanjem pridobljene zgorevalne toplote ali brez nje, s sežigom z oksidacijo odpadkov in drugimi postopki toplotne obdelave, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, če se snovi, ki nastanejo pri obdelavi, naknadno sežgejo. Sežigalnica vključuje vse linije za sežiganje, sprejem odpadkov, skladiščenje, naprave za predobdelavo na kraju samem, sisteme za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom, kotle, naprave za čiščenje odpadnih plinov, naprave za obdelavo ostankov in odpadne vode na kraju samem, rezervoarje za odpadno vodo, odvodnike, naprave in sisteme za nadziranje postopkov sežiganja, zapisovanje in spremljanje pogojev sežiganja. Če se za toplotno obdelavo odpadkov uporabijo postopki, različni od oksidacije, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, so v sklop sežigalnice vključeni tudi postopki in sistemi toplotne obdelave in naknadnega sežiga;
 15. številka odpadka je številka odpadka s seznama odpadkov, določenega v prilogi Odločbe Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L št. 226 z dne 6. 9. 2000, str. 3), zadnjič spremenjene s Sklepom Komisije z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 370 z dne 30. 12. 2014, str. 44);
 16. vhodna toplotna moč je skupna toplotna moč peči, izračunana na podlagi kurilne vrednosti goriva in odpadkov ter količine goriva in odpadkov, ki pri trajnem pogonu

naprave za sosežig lahko zgorijo v časovni enoti. Kurilna vrednost se opredeli za vsak primer posebej.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tej uredbi imajo enak pomen, kot ga določa predpis, ki ureja odpadke, predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, in predpis, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

II. OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

4. člen

(pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec sežigalnice ali naprave za sosežig (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) mora za obratovanje sežigalnice ali naprave za sosežig pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje izda upravljavcu ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), če so za obratovanje sežigalnice ali naprave za sosežig izpolnjeni naslednji pogoji:

- je sežigalnica ali naprava za sosežig načrtovana in opremljena ter obratuje tako, da so glede na vrsto odpadkov, ki se sežigajo ali sosežigajo, izpolnjene zahteve iz te uredbe,
- postopki in metode sežiganja ali sosežiganja odpadkov ne povzročajo čezmernih obremenitev okolja in negativnih vplivov na krajino,
- se pri sežigu ali sosežigu pridobljena toplota izrabi za proizvodnjo toplote, pare ali energije, kolikor je to izvedljivo,
- sta količina in škodljivost ostankov čim manjša, ostanki pa se reciklirajo, če to omogoča uporaba najboljših razpoložljivih tehnik,
- se ostanke, ki jih ni mogoče preprečiti, zmanjšati ali reciklirati, odstrani v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki in
- so zagotovljeni ukrepi varstva za primer okoljske nesreče ter omejitev njihovih posledic.

(3) Okoljevarstveno dovoljenje, ki ga mora upravljavec pridobiti za predelavo ali odstranjevanje odpadkov s sežigom ali sosežigom v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, se izda v skladu s to uredbo, če so za predelavo ali odstranjevanje odpadkov izpolnjene tudi zahteve iz predpisa, ki ureja odpadke.

(4) Če se sežigalnica ali naprava za sosežig uvršča med naprave iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, se okoljevarstveno dovoljenje za njeno obratovanje izda v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, če so izpolnjene tudi zahteve iz te uredbe.

(5) Sprememba v obratovanju sežigalnice ali naprave za sosežig, ki je naprava v skladu s predpisom, ki ureja obratovanje naprav, ki povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega in obdeluje samo nenevarne odpadke, ki vključuje sežiganje ali sosežiganje nevarnih odpadkov, šteje za večjo spremembo naprave v skladu s predpisom, ki ureja obratovanje naprav, ki povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

5. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje sežigalnice ali naprave za sosežig mora vsebovati podatke o:

- naslovu in firmi upravljavca,
- naslovu in kraju sežigalnice ali naprave za sosežig z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke,
- številkah in količinah odpadkov, ki se bodo sežigali ali sosežigali,

- napravi in njeni zmogljivosti ter obratovanju, iz katerih je razvidno izpolnjevanje zahtev iz prve alineje drugega odstavka 4. člena te uredbe,
- primarni dejavnosti, ki se v napravi izvaja, če gre za napravo za sosežig,
- tehnološkem postopku naprave in tehnologijah za preprečevanje ali zmanjševanje emisij iz naprave,
- uporabljeni energiji in izrabi pri sežigu ali sosežigu pridobljene toplote,
- vrsti in količinah predvidenih emisij iz naprave v vsak del okolja, vključno z navedbo vira izpusta emisije kot tudi bistvene podatke o vplivih na okolje iz poročila o vplivih na okolje, če gre pri napravi za poseg v okolje, za katerega je obvezna presoja vplivov na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo presojo vplivov na okolje,
- količini in škodljivosti ostankov in načinu ravnanja z njimi.

(2) Če se v sežigalnici ali napravi za sosežig sežigajo ali sosežigajo nevarni odpadki, mora vloga vsebovati tudi podatke o najmanjšem in največjem masnem pretoku, najmanjši in največji kurilni vrednosti in največji vsebnosti polikloriranih bifenilov, pentaklorfenolov, klora, fluora, žvepla, težkih kovin in drugih onesnaževal v nevarnih odpadkih.

(3) Vlogi iz prejšnjega odstavka morajo biti priloženi:

- načrt ravnanja z odpadki, kot je določen v predpisu, ki ureja odpadke,
- program preverjanja istovetnosti odpadkov,
- predlog programa obratovalnega monitoringa emisij v zrak in
- predlog programa obratovalnega monitoringa emisij v vodo.

(4) Če se v postopku za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena preverjajo tudi zahteve za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo ali odstranjevanje odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, mora vloga iz prvega odstavka tega člena vsebovati tudi podatke in dokazila, določena s predpisom, ki ureja odpadke.

(5) Poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena mora vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati tudi podatke, ki so zahtevani za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(6) Če se iz sežigalnice ali naprave za sosežig odvaja odpadne vode v vode ali javno kanalizacijo, mora vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati tudi podatke, ki so zahtevani za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

6. člen **(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi:

- seznam odpadkov, ki se lahko sežigajo ali sosežigajo, po številkah odpadkov, in količine posameznih vrst odpadkov, ki se lahko sežigajo ali sosežigajo, če je to primerno,
- nazivno zmogljivost sežigalnice ali naprave za sosežig,
- zahteve v zvezi s prevzemanjem odpadkov in preverjanjem njihove istovetnosti,
- mejne vrednosti emisij snovi v zrak in vodo,
- zahteve glede pH, temperature in pretoka izpustov odpadne vode, če je sežigalnica ali naprava za sosežig opremljena z napravo za mokro čiščenje odpadnih plinov,
- metodologija in mesta vzorčenja, merjenja in analiziranja emisij ter njihovo pogostost v skladu s to uredbo in prepisi, ki urejajo obratovalni monitoring emisij snovi v vodo in zrak,
- najdaljši dovoljeni čas kakršnih koli tehnično neizogibnih ustavitvev, motenj ali okvar čistilnih ali merilnih naprav, v katerem emisije v zrak in emisije snovi v odpadni vodi lahko presegajo mejne vrednosti emisij in
- druge zahteve za obratovanje sežigalnice in naprave za sosežig ter nadzor preverjanja odpadkov iz te uredbe.

(2) V okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje sežigalnice ali naprave za sosežig, v kateri se sežigajo ali sosežigajo nevarni odpadki, ministrstvo določi tudi:

- količine posameznih vrst nevarnih odpadkov, ki se lahko obdelujejo, po številkah odpadkov,
- najmanjši in največji masni pretok teh nevarnih odpadkov,
- najmanjšo in največjo kurilno vrednost teh nevarnih odpadkov in
- največjo vsebnost polikloriranih bifenilov, pentaklorfenolov, klora, fluora, žvepla, težkih kovin in drugih onesnaževal v teh nevarnih odpadkih.

(3) Poleg vsebin iz prvega in drugega odstavka tega člena se v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi vsebina okoljevarstvenega dovoljenja, ki je določena v predpisu, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(4) Če se iz sežigalnice ali naprave za sosežig odvajajo odpadne vode v vode ali javno kanalizacijo, se ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi vsebina okoljevarstvenega dovoljenja, ki je določena v predpisu, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

III. EMISIJE SNOVI V ZRAK IN VODE

7. člen (emisije snovi v zrak)

(1) Mejne vrednosti emisij snovi v zrak iz sežigalnic so določene v 1. delu priloge 1 te uredbe.

(2) Mejne vrednosti skupnih emisij C v zrak iz naprav za sosežig so določene v 2., 3. in 4. točki 2. dela priloge 1 te uredbe.

(3) Če mejna vrednost skupnih emisij C v zrak iz prejšnjega odstavka za posamezno onesnaževalo ni določena, se jo izračuna po enačbi iz 1. točke 2. dela priloge 1 te uredbe.

(4) Kadar se nazivna zmogljivost naprave za sosežig poveča, se mejne vrednosti emisij iz 3. točke 2. dela priloge 1 te uredbe uporabljajo za razširjeni del naprave, ki ga zadeva sprememba, ter določijo glede na skupno vhodno toplotno moč peči, ki je določena v skladu z agregacijskim pravilom iz 21. člena te uredbe.

(5) Zahteve glede mejnih vrednosti emisij za zrak so izpolnjene, če:

- nobena od dnevni povprečnih vrednosti emisij ne presega nobene mejne vrednosti emisij iz točke 1.1 1. dela priloge 1 te uredbe ali mejnih vrednosti skupnih emisij C iz 2. dela priloge 1 te uredbe ali mejnih vrednosti skupnih emisij C, izračunanih v skladu z 2. delom priloge 1 te uredbe;
- nobena od polurnih povprečnih vrednosti emisij ne presega nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca A iz tabele v točki 1.2 1. dela priloge 1 te uredbe ali, kadar je to ustrezno, 97 % polurnih povprečnih vrednosti emisij v letu ne presega nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca B iz tabele v točki 1.2 1. dela priloge 1 te uredbe;
- nobena od povprečnih vrednosti emisij v vzorčevalnem obdobju, določenem za težke kovine ter dioksine in furane, ne presega mejnih vrednosti emisij iz točke 1.3 in 1.4 1. dela priloge 1 te uredbe ali 2. dela priloge 1 te uredbe ali izračunane v skladu z 2. delom priloge 1 te uredbe;
- v sežigalnicah vsaj 97 % dnevni povprečni vrednosti emisij ogljikovega monoksida (v nadaljnjem besedilu: CO) v letu ne presega mejne vrednosti emisij iz točke a) pod 1.5 1. dela priloge 1 te uredbe;
- v sežigalnicah vsaj 95 % vseh 10-minutnih povprečnih vrednosti CO v katerem koli 24-urnem obdobju ne presega mejne vrednosti emisij iz točke b) pod 1.5 in točke c) pod 1.5 1. dela priloge 1 te uredbe ali nobena od polurnih povprečnih vrednosti iz istega obdobja ne presega teh mejnih vrednosti;
- v napravi za sosežig emisije CO ne presežejo mejne vrednosti skupnih emisij C, izračunanih v skladu s 1. točko 2. dela priloge 1 te uredbe.

8. člen

(odstopanja od mejnih vrednosti emisij snovi v zrak)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena je mejna vrednost emisije CO iz sežigalnice, ki uporablja v kurišču tehnologijo lebdeče plasti, lahko višja od mejne vrednosti iz 1. dela priloge 1 te uredbe, pri čemer največja urna povprečna vrednost CO ne sme presegati 100 mg/m³.

(2) Ne glede na določbo drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena se za naprave za sosežig uporabljajo mejne vrednosti emisij iz 1. dela priloge 1 te uredbe, če:

- se v napravi za sosežig več kot 40 % toplote pridobi iz nevarnih odpadkov ali
- se v njej sosežigajo neobdelani mešani komunalni odpadki.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka prejšnjega člena so za peči v cementarnah, v katerih se sosežigajo odpadki, mejne vrednosti emisij v zrak za žveplov dioksid (v nadaljnjem besedilu: SO₂) ter plinaste in hlapne organske snovi, izražene kot celotni organski ogljik (v nadaljnjem besedilu: TOC), lahko višje, če emisije SO₂ in TOC ne nastanejo pri sežiganju odpadkov.

(4) Ne glede na določbo prve alineje drugega odstavka tega člena se kurilna vrednost odpadnih olj, ki se lahko sežigajo v napravi za sosežig v skladu s predpisom, ki ureja odpadna olja, ne upošteva v delež toplote, pridobljene iz nevarnih odpadkov, če odpadna olja razen vsebnosti polikloriranih bifenilov in polikloriranih terfenilov ne vsebujejo drugih nevarnih snovi, ki bi ta olja v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, uvrstila med nevarne odpadke.

9. člen (emisije snovi v vodo)

(1) Mejne vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, so določene v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe. Mejne vrednosti so določene za mesto izpusta, kjer se odpadne vode odvajajo iz sežigalnice ali naprave za sosežig.

(2) Mejne vrednosti emisije snovi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi, če se odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo v čistilni napravi, ki je izven sežigalnice ali naprave za sosežig, in je takšna čistilna naprava namenjena le čiščenju te vrste odpadne vode. V tem primeru se emisije snovi pri odvajanju odpadne vode merijo na mestu izpusta iz čistilne naprave.

(3) Če se odpadne vode, ki so nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo na kraju samem ali pa drugje skupaj z odpadno vodo iz drugih naprav, mora upravljavec sežigalnice ali naprave za sosežig za namen določitve mejne vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz čiščenja odpadnih plinov na mestu izpusta, na podlagi meritev iz 3. točke priloge 3, ki je sestavni del te uredbe, izračunati mejno vrednost parametra onesnaženosti mešanice odpadnih voda na način, kot je določen v predpisu, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

(4) Redčenje odpadnih voda iz čiščenja odpadnih plinov z namenom, da se ne presežejo mejne vrednosti parametrov iz priloge 2 te uredbe, je prepovedano.

(5) Zahteve glede mejnih vrednosti emisij v odpadni vodi so izpolnjene, če:

- nobena od izmerjenih vrednosti neraztopljenih snovi ne preseže mejnih vrednosti iz tabele v prilogi 2 te uredbe ali vsaj 95 % izmerjenih povprečnih vrednosti neraztopljenih snovi v letu ne preseže mejnih vrednosti iz tabele v prilogi 2 te uredbe;
- nobena izmerjena vrednost dioksinov in furanov ne preseže mejne vrednosti iz tabele v prilogi 2 te uredbe;
- nobena izmerjena vrednost težkih kovin na leto preseže mejno vrednost iz tabele v prilogi 2 te uredbe ali 5 % meritev vzorcev presega mejne vrednosti za težke kovine iz tabele v prilogi 2 te uredbe pod pogojem, da je pogostost meritev več kot 20 vzorcev na leto, kar se določi v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s sedmo alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.

10. člen (preprečevanje nenamernih izpustov)

(1) Projektna zasnova in upravljanje sežigalnice ali naprave za sosežig morata preprečiti kakršno koli nedovoljeno ali nenamerno izpuščanje katerega koli onesnaževala v zrak, tla ali vodo.

(2) Upravljavlec mora zagotoviti zadrževalnik za onesnaženo padavinsko vodo, ki odteka z območja sežigalnice ali naprave za sosežig, in za onesnaženo vodo zaradi razlitja ali gašenja požarov. Zadrževalnik mora omogočati preskušanje in čiščenje take vode pred odvajanjem, v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

(3) Najdaljši dovoljeni čas preseganja mejne vrednosti emisij snovi v zrak iz sežigalnice, naprave za sosežig ali posamezne linije za sežig ali sosežig ne sme biti daljši od štirih ur neprekinjenega sežiganja odpadkov.

(4) Najdaljši dovoljeni čas preseganja mejne vrednosti emisij snovi v zrak za peči, ki so povezane z eno samo napravo za čiščenje odpadnih plinov, ne sme presegati skupno 60 ur na leto.

(5) Če emisije snovi presežejo mejne vrednosti, upravljavlec ne sme nadaljevati z neprekinjenim sežiganjem odpadkov v sežigalnici, napravi za sosežig ali posamezni liniji za sežig ali sosežig dlje, kot je določeno v tretjem in četrtem odstavku tega člena.

IV. OBRATOVALNI MONITORING

11. člen (program obratovalnega monitoringa)

(1) Program obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak se pripravi na podlagi predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, pri čemer se upoštevajo določbe te uredbe.

(2) Program obratovalnega monitoringa emisij snovi v vode se pripravi na podlagi predpisa, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, pri čemer se upoštevajo določbe te uredbe.

12. člen (izvajanje obratovalnega monitoringa snovi v zrak)

(1) Obratovalni monitoring emisij snovi v zrak se izvaja skladno s programom obratovalnega monitoringa snovi v zrak.

(2) Upravljavlec mora zagotoviti, da se rezultati obratovalnega monitoringa zapišejo in obdelajo na način, ki omogoča ministrstvu preverjanje skladnosti rezultatov obratovalnega monitoringa s pogoji obratovanja in mejnimi vrednostmi emisij, kot so določene v okoljevarstvenem dovoljenju.

(3) Ne glede na točko a) pod 2.1 priloge 3 te uredbe se trajne meritve vodikovega klorida (v nadaljnjem besedilu: HCl), vodikovega fluorida (v nadaljnjem besedilu: HF) in SO₂ lahko nadomestijo z občasnimi meritvami v skladu s točko c) pod 2.1 priloge 3 te uredbe, ali pa se jih ne izvaja, če upravljavlec dokaže, da emisije teh onesnaževal nikakor ne morejo biti večje od največjih mejnih vrednosti emisij za ta onesnaževala.

(4) Ne glede na točko a) pod 2.1 priloge 3 te uredbe se trajne meritve dušikovih oksidov (v nadaljnjem besedilu: NO_x) v obstoječih sežigalnicah ali v obstoječih napravah za sosežig z nazivno zmogljivostjo manj kot šest ton odpadkov na uro lahko nadomestijo z občasnimi meritvami v skladu s točko c) pod 2.1 priloge 3 te uredbe, če upravljavlec na podlagi podatkov o kakovosti zadevnih odpadkov, uporabljenih tehnologij in rezultatov obratovalnega monitoringa

dokaže, da emisije NOx v nobenem primeru ne morejo biti višje od največje mejne vrednosti emisij za ta onesnaževala.

(5) Meritve težkih kovin, dioksinov in furanov se ne glede na točko c) pod 2.1 priloge 3 te uredbe lahko izvajajo za težke kovine z eno meritvijo vsaki dve leti, za dioksine in furane pa z eno meritvijo na leto, če:

- so emisije pri sežiganju in sosežiganju odpadkov v vseh pogojih obratovanja manjše od 50 % mejnih vrednosti emisij,
- odpadke, ki se bodo sežigali ali sosežigali, sestavljajo le nekateri izločeni gorljivi deli nenevarnih odpadkov, ki niso primerni za recikliranje in ki so zajeti v oceni, s katero upravljavec na podlagi podatkov o kakovosti zadevnih odpadkov in obratovalnega monitoringa dokaže, da so emisije v vseh pogojih obratovanja znatno pod mejnimi vrednostmi emisij za težke kovine ter dioksine in furane.

(6) Za vzorčenje in merjenje emisije snovi v zrak se uporabljajo naslednji standardi za:

- volumsko koncentracijo kisika v odpadnem plinu standard SIST EN 14789;
- celotni prah standarda SIST EN 13284-1 in SIST EN 13284-2;
- TOC standard SIST EN 12619;
- HCl standard SIST EN 1911;
- HF standard SIST ISO 15713;
- SO₂ standard SIST EN 14791;
- NOx standard SIST EN 14792;
- težke kovine standardi SIST EN 13211, SIST EN 14385 in SIST EN 14884;
- dibenzo-p-dioksine in dibenzofurane skupina standardov SIST EN 1948;
- CO standard SIST EN 15058;
- ali drugi standardi in metode, če so rezultati ocenjevanj teh standardov in metod enaki rezultatom standardov iz prve do desete alineje tega odstavka, kar se dokazuje z uporabo standarda SIST-TS CEN/TS 14793.

13. člen

(izvajanje obratovalnega monitoringa snovi v vodo)

(1) Obratovalni monitoring emisij snovi v vode se izvaja skladno s programom obratovalnega monitoringa.

(2) Upravljavec mora zagotoviti, da se rezultati obratovalnega monitoringa zapišejo in obdelajo na način, ki omogoča ministrstvu preverjanje skladnosti rezultatov obratovalnega monitoringa s pogoji obratovanja in mejnimi vrednostmi emisij, kot so določene v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s predpisom, ki ureja sežiganje odpadkov.

(3) Za vzorčenje in merjenje emisije snovi v vode se uporabijo standardi, določeni v predpisu, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda.

14. člen

(prva meritve pogojev obratovanja)

Poleg zahtev iz predpisa, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojev za njegovo izvajanje, je treba pri izvajanju prvih meritev emisije snovi v zrak iz sežigalnice ali naprave za sosežig preveriti tudi zadrževalni čas in temperaturo plina ter vsebnost kisika v zgorevalnih plinih pri obratovanju naprave v najbolj neugodnih možnih razmerah.

15. člen

(izvajanje trajnih meritev emisije snovi)

(1) Upravljavec mora za izvajanje trajnih meritev emisij snovi namestiti merilno opremo za trajne meritve in opremo za zapisovanje ter vrednotenje podatkov.

(2) Iz veljavnih polurnih povprečnih vrednosti koncentracije snovi v zrak se za vsak dan izračuna povprečna dnevna vrednost koncentracije snovi. Za določitev veljavnih dnevnih

povprečnih vrednosti koncentracije snovi v zrak se zaradi motenj v delovanju ali zaradi vzdrževanja merilne opreme za trajne meritve lahko zavrže največ pet polurnih vrednosti koncentracije snovi na dan.

(3) Zaradi motenj v delovanju ali zaradi vzdrževanja merilne opreme za trajne meritve emisij snovi v zrak se lahko zavrže največ deset dnevnih povprečnih vrednosti na leto.

(4) Zagotavljanje kakovosti merilne opreme za trajne meritve koncentracije snovi v zrak ter drugih parametrov, iz katerih je razvidno obratovanje sežigalnice in naprave za sosežig, se mora izvajati v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojev za njegovo izvajanje.

(5) Upravljavec mora zagotoviti vsaj enkrat letno preverjanje delovanja merilne opreme za trajne meritve pH, temperature odpadne vode in pretoka odpadne vode skladno z referenčnimi metodami, kot so določene v predpisu, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda. Kalibriranje merilne opreme za trajne meritve odpadne vode je treba izvajati najmanj enkrat na tri leta.

V. RAVNANJE Z ODPADKI IN OSTANKI

16. člen (prevzem odpadkov)

(1) Upravljavec mora s tehničnimi, organizacijskimi in drugimi ukrepi zagotoviti, da se pri prevzemu odpadkov prepreči ali omeji, kolikor je to izvedljivo, negativne učinke na okolje, zlasti onesnaževanje zraka, tal, vode, pa tudi emisije vonjav in hrup, ter neposredna tveganja za človekovo zdravje.

(2) Na vhodnem delu sežigalnice ali naprave za sosežig mora biti nameščena tehtnica za odpadke. Tehtanje odpadkov se lahko zagotovi tudi na vozilih za prevoz odpadkov.

(3) Na območju sežigalnice ali naprave za sosežig morajo biti zagotovljene dovolj velike površine za izvajanje prevzema in preverjanja dostavljenih odpadkov ter za parkiranje in obračanje dostavnih vozil.

(4) Sežigalnica ali naprava za sosežig mora biti opremljena za preprečevanje prenašanja prahu in blata z vozili iz območja sežigalnice ali naprave za sosežig na vozišča javnih cest.

(5) Če se v sežigalnici ali napravi za sosežig začasno skladiščijo zavrnjene pošiljke odpadkov iz 19. člena te uredbe, je treba zagotoviti, da se odpadki iz teh pošiljk ne mešajo z drugimi odpadki, ki se skladiščijo v sežigalnici ali napravi za sosežig.

(6) Upravljavec mora pred prevzemom odpadkov s tehtanjem določiti maso posamezne vrste odpadkov glede na število odpadka. Če upravljavec sežiga samo lastne odpadke na kraju njihovega nastanka, lahko za določitev mase odpadkov namesto tehtanja uporablja za to primerne podatke o drugih parametrih nastajanja teh odpadkov.

(7) Upravljavec mora določiti osebo, ki je odgovorna za izvajanje predpisanih postopkov preverjanja dostavljenih odpadkov iz 18. člena te uredbe, in njenega namestnika.

(8) Odgovorna oseba ali njen namestnik iz prejšnjega odstavka mora biti med prevzemanjem odpadkov navzoča na lokaciji prevzema odpadkov.

17. člen (ocena nevarnih odpadkov)

(1) Upravljavec lahko prevzame nevarne odpadke v obdelavo le, če je izdelana ocena njihovih za sežiganje pomembnih lastnosti (v nadaljnjem besedilu: ocena nevarnih odpadkov), na podlagi katere lahko preveri njihovo skladnost z zahtevami iz okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Ocena nevarnih odpadkov mora vsebovati:

- številko in naziv odpadka ter opis odpadkov in njihovih fizikalnih ter glavnih kemičnih lastnosti,
- opis nevarnih lastnosti odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, in navedbo snovi, s katerimi se odpadki ne smejo mešati,
- oceno dopustnosti in primernosti sežiganja odpadkov v sežigalnici ali napravi za sosežig,
- opis predhodne obdelave odpadkov pred sežigom ali sosežigom ali utemeljitev opustitve predhodne obdelave in
- navedbo potrebnih varnostnih ukrepov pri ravnanju z odpadki pred sežigom ali sosežigom.

(3) Izdelavo ocene nevarnih odpadkov mora zagotoviti imetnik nevarnih odpadkov, ob začetku sežiga ali sosežiga odpadkov pa ne sme biti starejša od dvanajstih mesecev.

(4) Ko imetnik odpadkov daljši čas redno oddaja pošiljke istovrstnih nevarnih odpadkov v isto sežigalnico ali napravo za sosežig, mora biti ocena nevarnih odpadkov izdelana pred sežigom ali sosežigom prve oddane pošiljke teh odpadkov, za naslednje pošiljke istovrstnih odpadkov pa najmanj enkrat vsakih dvanajst mesecev.

(5) Ocena nevarnih odpadkov mora temeljiti na kemični analizi odpadkov in mora obsegati vse parametre onesnaženosti odpadkov, razen tistih, ki nimajo pomembnega vpliva na okolje zaradi sežiga ali sosežiga. Parametre, ki niso vključeni v kemično analizo odpadkov, je treba v oceni nevarnih odpadkov posebej navesti ter obrazložiti njihovo izključitev.

(6) V kemično analizo odpadkov je treba poleg parametrov iz prejšnjega odstavka vključiti tudi druge parametre onesnaženosti odpadkov, če pomembno vplivajo na okolje zaradi sežiga ali sosežiga odpadkov. Če so odpadki zaradi izvora ali kraja nastanka neobičajno onesnaženi z nevarnimi snovmi, ki niso navedene v oceni nevarnih odpadkov iz drugega odstavka tega člena, je treba to v oceni nevarnih odpadkov posebej navesti.

(7) Kemična analiza iz petega odstavka tega člena ne sme biti starejša od dvanajstih mesecev, lahko pa je stara največ tri leta, če gre za odpadke znanega povzročitelja odpadkov, pod pogojem, da v obdobju zadnjih treh let ni bilo sprememb tehnološkega procesa, pri katerem odpadki nastajajo ter snovi, ki vstopajo v ta tehnološki proces.

(8) Kadar odvzem reprezentativnega vzorca ni mogoč zaradi nehomogenosti odpadkov, mora ocena nevarnih odpadkov temeljiti na teoretičnih podatkih in empiričnih vrednostih ter na rezultatih ocen podobnih vrst odpadkov.

(9) Če so nevarni odpadki ostanki kemikalij ali neporabljene kemikalije ali embalaža, onesnažena s kemikalijami, za katere je v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, izdelan varnostni list, se za izdelavo ocene nevarnih odpadkov namesto rezultatov kemične analize odpadkov lahko uporabijo podatki o sestavi snovi iz varnostnega lista.

(10) Za vzorčenje odpadkov, merjenje parametrov in drugih lastnosti nevarnih odpadkov v okviru kemične analize odpadkov se uporabljajo:

- postopki vzorčenja po standardih SIST EN 14899, SIST EN 15002, SIST-TP CEN/TR 15310-1, SIST-TP CEN/TR 15310-2, SIST-TP CEN/TR 15310-3, SIST-TP CEN/TR 15310-4 in SIST-TP CEN/TR 15310-5;
- za določanje celotnega organskega ogljika standarda SIST EN 13137 in SIST ISO 8245;
- za določanje žarilne izgube standard SIST EN 15169;
- za določanje težkih kovin standardi SIST ISO 11047, SIST EN 16192 in SIST EN ISO 17294-2;
- za določanje žvepla, klora, fluora in broma standard SIST EN 15408;
- za določanje polikloriranih bifenilov standard SIST EN 15308;
- drugi standardi in metode, če so rezultati validacij teh standardov in metod enaki rezultatom standardov iz prve do šeste alineje tega odstavka, kar se dokazuje z

uporabo standarda SIST-TS CEN/TS 14793, za parametre ki niso zajeti z zgoraj navedenimi standardi pa evropski standardi CEN, če ti niso na voljo pa standardi ISO ali drugi mednarodni standardi, ki zagotovijo z znanstvenega vidika enako kakovostne podatke.

(11) Sestavni del ocene nevarnih odpadkov je izjava osebe, ki je izdelala to oceno, o izpolnjevanju pogojev, določenih v 27. členu te uredbe.

18. člen (preverjanje odpadkov)

(1) Upravljavec mora pred sežigom ali sosežigom odpadkov zagotoviti:

- preverjanje odpadkov, ki vključuje pregled dokumentacije, ki mora skladno s predpisom, ki ureja odpadke, in skladno s to uredbo spremljati odpadke in
- ugotavljanje istovetnosti dostavljenih odpadkov glede na vrsto, količino in njihove lastnosti, navedene v dokumentaciji.

(2) Upravljavec mora preverjanje odpadkov izvajati skladno z okoljevarstvenim dovoljenjem in programom preverjanja istovetnosti odpadkov.

(3) Pri pregledu spremljajoče dokumentacije mora upravljavec preveriti njeno popolnost in veljavnost, še posebej pa mora preveriti oceno nevarnih odpadkov, kadar gre za nevarne odpadke.

(4) Istovetnost odpadkov se ugotavlja z vizualnim pregledom odpadkov in njihovim tehtanjem, istovetnost nevarnih odpadkov pa tudi s kontrolno kemično analizo reprezentativnih vzorcev odpadkov.

(5) Posebno natančen pregled istovetnosti odpadkov in njihove onesnaženosti mora biti opravljen pri pošiljki nevarnih odpadkov, kadar v skladu s četrtem odstavkom prejšnjega člena zanjo ni potrebno predložiti ocene nevarnih odpadkov.

(6) Upravljavec mora pri prevzemu nevarnih odpadkov zaradi preverjanja njihove istovetnosti s kontrolno kemično analizo zagotoviti odvzem reprezentativnih vzorcev naključno izbranih prevzetih odpadkov, razen kadar ni mogoče, kot v primeru infektivnih odpadkov iz zdravstvene dejavnosti ali podobnih odpadkov.

(7) Kadar je mogoče, je treba vzorce iz prejšnjega odstavka odvzeti pred raztovarjanjem odpadkov, hraniti pa jih je treba najmanj en mesec po izvedenem sežigu ali sosežigu.

(8) Kontrolno kemično analizo reprezentativnih vzorcev odpadkov iz četrtega odstavka tega člena je treba zagotoviti za najmanj 2 % dostavljenih pošiljk nevarnih odpadkov, pri katerih je odvzem reprezentativnega vzorca mogoč. Kontrolna kemična analiza odpadkov mora biti pogosteje izvedena za pošiljke nevarnih odpadkov iz četrtega odstavka prejšnjega člena in za pošiljke nevarnih odpadkov imetnikov, katerih odpadki v preteklosti niso ustrezali podatkom v predloženi oceni nevarnih odpadkov.

(9) V okviru kontrolne kemične analize odpadkov iz prejšnjega odstavka se preverjajo zlasti tisti parametri odpadkov, na podlagi katerih se lahko ugotovi istovetnost dostavljenih odpadkov glede na podatke v dokumentaciji in značilna ali verjetna vsebnost nevarnih snovi v njih.

(10) Odvzem reprezentativnih vzorcev in kontrolna kemična analiza odpadkov morata biti izvedena s preizkusnimi metodami, določenimi v desetem odstavku prejšnjega člena, izvesti pa ju mora oseba, ki ima akreditacijo za izvajanje kemične analize odpadkov po teh metodah za najmanj enega izmed organskih in enega izmed anorganskih parametrov onesnaženosti.

(11) Ministrstvo lahko upravljavcu, ki je hkrati edini povzročitelj odpadkov, ki se sežigajo v njegovi sežigalnici ali napravi za sosežig, v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli poenostavitev preverjanja odpadkov iz prvega odstavka tega člena, če je sežigalnica ali naprava za sosežig

na kraju nastajanja odpadkov in je zagotovljeno ugotavljanje istovetnosti odpadkov z drugimi organizacijskimi postopki.

19. člen (zavrnitev odpadkov)

(1) Upravljavec mora zavrniti prevzem odpadkov, če:

- sežig ali sosežig takih odpadkov ni v skladu z izdanim okoljevarstvenim dovoljenjem;
- odpadkov ne spremlja popolna in veljavna dokumentacija v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;
- dvomi o istovetnosti odpadkov ali vsebnosti nevarnih snovi v njih;
- ocena nevarnih odpadkov iz 17. člena te uredbe ni izdelana;
- ocena nevarnih odpadkov iz 17. člena te uredbe ni veljavna ali je nepopolna ali rezultati v oceni niso dovolj jasni.

(2) Če upravljavec zavrne prevzem nevarnih odpadkov skladno z določbo tretje in pete alineje prejšnjega odstavka, lahko imetniku odpadkov dovoli, da odpadke začasno skladišči na območju sežigalnice ali naprave za sosežig za obdobje največ štirih mesecev z namenom, da se ocena nevarnih odpadkov dopolni ali ponovno izdelata. Začetek začasnega skladiščenja odpadkov iz prejšnjega stavka mora upravljavec vpisati v obratovalni dnevnik iz 25. člena te uredbe.

(3) Upravljavec mora v roku pet dni od zavrnitve pisno obvestiti pristojnega inšpektorja, če:

- ugotovi, da dostavljeni nevarni odpadki ne ustrezajo podatkom iz predložene ocene nevarnih odpadkov,
- na podlagi tretje ali pete alineje iz prvega odstavka tega člena zavrne prevzem teh odpadkov ali
- jih imetnik v primerih iz prvega odstavka tega člena vzame nazaj.

(4) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o imetniku odpadkov in osebi, ki je izdelala oceno nevarnih odpadkov.

(5) Če upravljavec zavrne prevzem pošiljke odpadkov iz druge države članice Evropske unije ali iz tretje države, mora o tem poleg pristojnega inšpektorja obvestiti tudi pristojni organ za čezmejno pošiljanje odpadkov skladno s predpisom, ki ureja čezmejno pošiljanje odpadkov.

20. člen (ostanki)

(1) Upravljavec mora zagotoviti, da sta količina nastalih ostankov in njihova škodljivost zmanjšani na najmanjšo možno mero.

(2) Prevoz in vmesno skladiščenje suhih ostankov v obliki prahu se opravi tako, da se prepreči širjenje teh ostankov v okolje.

(3) Ostanke je treba na območju sežigalnice ali naprave za sosežig ali zunaj nje reciklirati, če to omogoča uporaba najboljših razpoložljivih tehnik. Če ostankov ni mogoče reciklirati, jih je treba odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo odstranjevanje odpadkov.

(4) Upravljavec mora pred izbiro načina odstranjevanja ali recikliranja obdelave iz prejšnjega odstavka zaradi ugotovitve fizikalnih in kemičnih ter nevarnih lastnosti ostankov zagotoviti izvedbo potrebnih analiz na celotni topni frakciji in topni frakciji težkih kovin.

(5) Analizo iz prejšnjega odstavka lahko opravi le pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je za to akreditiran po standardu SIST EN ISO/IEC 17025 za vzorčenje in merjenje. Rezultate preizkusov mora upravljavec hraniti najmanj dve leti.

VI. POGOJI OBRATOVANJA

21. člen (agregacijsko pravilo za vhodno toplotno moč)

Kadar se odpadni plini dveh ali več ločenih peči v napravi za sosežig izpuščajo skozi skupni odvodnik, se šteje, da je kombinacija teh peči ena naprava za sosežig, njihove zmogljivosti pa se za izračun skupne vhodne toplotne moči seštevajo.

22. člen (izpust emisij snovi skozi odvodnik)

(1) Odpadni plini iz sežigalnic in naprav za sosežig se morajo izpuščati nadzorovano skozi odvodnik.

(2) Mejne vrednosti emisij iz te uredbe veljajo za emisije, ki se izpuščajo skozi odvodnik, pri čemer se po potrebi upošteva skupna vhodna toplotna moč naprave za sosežig iz prejšnjega člena.

23. člen (pogoji obratovanja sežigalnice in naprave za sosežig)

(1) Sežigalnica mora obratovati tako, da se doseže stopnja sežiga, pri kateri je delež TOC v žlindri in pepelu manj kot 3 % ali je žarilna izguba manj kot 5 % suhe teže materiala. Če je potrebno, se v ta namen odpadki ustrezno predobdelajo.

(2) Sežigalnica se projektira, opremi, zgradi in upravlja tako, da se po zadnjem dovodu zraka za sežig plin, ki nastane pri sežigu odpadkov, na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih, za vsaj dve sekundi segreje na temperaturo vsaj 850 °C, merjeno blizu notranje stene sežigalne komore. Če se sežigajo nevarni odpadki, ki vsebujejo več kot 1 % halogeniranih organskih snovi, izraženih kot klor, se mora plin segreti za vsaj dve sekundi na vsaj 1100 °C.

(3) Naprava za sosežig se projektira, opremi, zgradi in upravlja tako, da se plin, ki nastane pri sosežigu odpadkov, na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih za vsaj dve sekundi segreje na temperaturo vsaj 850 °C, merjeno blizu notranje stene sežigalne komore. Če se sosežigajo nevarni odpadki, ki vsebujejo več kot 1 % halogeniranih organskih snovi, izraženih kot klor, se mora plin segreti za vsaj dve sekundi na vsaj 1100 °C.

(4) Vsaka sežigalna komora sežigalnice mora biti opremljena z vsaj enim pomožnim gorilnikom. Ta gorilnik se mora samodejno vklopiti, kadar po zadnjem dovodu zraka za sežig temperatura zgorovalnih plinov pade pod temperature iz drugega odstavka tega člena. Pomožni gorilnik se uporabi tudi ob zagonu in ustavitvi sežigalnice z namenom, da se zahtevane temperature vzdržujejo ves čas obratovanja in dokler so nesežgani odpadki v sežigalni komori.

(5) Pomožni gorilnik iz prejšnjega odstavka se ne sme polniti z gorivi, ki lahko povzročijo višje ali okolju škodljive drugačne emisije od tistih, nastalih pri zgorevanju plinskega olja, katerega lastnosti so določene v predpisu, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočih goriv.

(6) Sežigalnice in naprave za sosežig morajo imeti samodejni sistem za preprečevanje doziranja odpadkov, ki se uporablja:

- ob zagonu, dokler se ne doseže temperatura iz drugega in tretjega odstavka tega člena ali temperatura, določena v skladu z devetim odstavkom tega člena;
- če se temperatura iz drugega in tretjega odstavka tega člena ali temperatura, določena v skladu z devetim odstavkom tega člena ne vzdržuje;
- če se trajne meritve kažejo, da je zaradi motenj ali okvar naprav za čiščenje odpadnih plinov presežena katera koli mejna vrednost emisij iz priloge 1 in priloge 2 te uredbe.

(7) Infektivni bolnišnični odpadki se morajo naložiti neposredno v peč, ne da bi se prej mešali z drugimi vrstami odpadkov in brez neposrednega ravnanja z njimi.

(8) Ne glede na določbi drugega in tretjega odstavka tega člena se meritev temperature plina lahko meri na drugi reprezentativni točki sežigalne komore.

(9) Ne glede na določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se lahko za nekatere vrste odpadkov ali nekatere termične postopke sežiga ali sosežiga odpadkov uporabijo drugačni pogoji obratovanja in temperature, pri čemer:

- pri sežigalnicah taka sprememba pogojev obratovanja ne sme povzročiti več ostankov ali ostankov z večjo vsebnostjo organskih onesnaževal od pričakovanih pri obratovalnih pogojih iz prvega do četrtega odstavka tega člena;
- pri napravah za sosežig morajo emisije TOC in CO izpolnjevati mejne vrednosti emisij iz 1. dela priloge 1 te uredbe;
- pri napravah za sosežig, v katerih sosežigajo odpadke v kotlih za lubje v celulozni in papirni industriji na kraju proizvodnje, in ki so obratovale in imele dovoljenje za sežiganje pred 28. decembrom 2002, morajo emisije TOC izpolnjevati mejne vrednosti emisij iz 1. dela priloge 1 te uredbe.

(10) Vsa toplota, pridobljena pri sežigu ali sosežigu, se zajame, če je to izvedljivo.

24. člen **(usposobljenost osebja in poslovnik)**

(1) Upravljavec mora določiti odgovorno osebo za izvajanje predpisanih postopkov obratovanja sežigalnice ali naprave za sosežig ter njenega namestnika.

(2) Upravljavec mora zagotavljati ustrezno strokovno usposobljenost osebja, ki mora biti seznanjeno z najnovejšo preskušeno in na trgu dostopno tehnologijo sežiga in sosežiga odpadkov, postopki ravnanja z odpadki ter metodami nadzora nad emisijami, s katerimi se zagotavlja skladnost z zahtevami iz te uredbe.

(3) Upravljavec sežigalnice ali naprave za sosežig mora imeti poslovnik za obratovanje sežigalnice ali naprave za sosežig, ki obsega:

- naziv upravljavca in opis sežigalnice ali naprave za sosežig,
- vrste in količine odpadkov, ki se lahko sežigajo ali sosežigajo v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem,
- podatke o obratovanju naprave in sicer:
 - a) obratovalnem času,
 - b) načinu prevzemanja in preverjanja istovetnosti odpadkov,
 - c) načinu in metodah sežiga odpadkov,
 - d) ravnanju z odpadnimi plini in odpadnimi vodami,
 - e) ravnanju z ostanki,
 - f) ravnanju ob okvarah ali tehnično neizogibnih ustavitvah ali motnjah,
- navodila za izvajanje postopkov preverjanja odpadkov,
- navodila za začasno skladiščenje odpadkov pred sežigom ali sosežigom,
- navodila za redne preglede tehničnih objektov in opreme in vzdrževalna dela,
- navodila za ukrepanje ob okoljski nesreči in
- navodila za vodenje in shranjevanje obratovalnega dnevnika.

25. člen **(obratovalni dnevnik)**

(1) Upravljavec mora vodenje evidence, določene s predpisom, ki ureja odpadke, zagotoviti v obliki obratovalnega dnevnika, v katerega se dnevno vpisujejo podatki o:

- količini, vrsti in imetniku prevzetih odpadkov,
- preverjanju odpadkov iz 18. člena te uredbe,
- ugotovitvah o pomanjkljivi ali napačni dokumentaciji, ki spremlja dostavljene odpadke, ali dvomljivi istovetnosti odpadkov,
- zavrženih odpadkih ali začasnem skladiščenju zavrženih odpadkov,

- količini in vrsti sežganih ali sosežganih odpadkov,
- količini in vrsti ostankov,
- opravljenih analizah ostankov iz 20. člena te uredbe,
- obdelavi ostankov,
- vzdrževalnih delih v sežigalnici ali napravi za sosežig,
- izrednih ali drugih pomembnih dogodkih glede obratovanja sežigalnice ali naprave za sosežig, vključno z okvarami sežigalnice, naprave za sosežig ali posamezne linije za sežig ali sosežig ali tehnično neizogibnimi ustavitvami ali motnjami v delovanju čistilnih ali merilnih naprav,
- izrednimi dogodki v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa v skladu z zahtevami iz te uredbe.

(2) Upravljavec mora obratovalni dnevnik iz prejšnjega odstavka hraniti do prenehanja obratovanja sežigalnice ali naprave za sosežig.

26. člen (okvare)

(1) Upravljavec mora v primeru okvare sežigalnice, naprave za sosežig ali posamezne linije za sežig ali sosežig ali tehnično neizogibnih ustavitvev ali motenj v delovanju čistilnih ali merilnih naprav takoj, ko je to mogoče, zmanjšati obseg sežiga odpadkov, pri čemer emisije zaradi sežiga ali sosežiga odpadkov ne smejo preseči mejnih vrednosti iz 2. točke 1. dela priloge 1 te uredbe, ali jo popolnoma ustaviti do takrat, ko se ponovno izpolnjeni pogoji za normalno obratovanje, pri čemer se upoštevajo določbe tretjega do petega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) Upravljavec mora o okvari, ima za posledico preseganje mejnih vrednosti iz te uredbe, takoj obvestiti pristojnega inšpektorja.

VII. POGOJI ZA IZDELOVANJE OCENE NEVARNIH ODPADKOV

27. člen (pogoji za izdelovanje ocene nevarnih odpadkov)

Oseba, ki izdelava oceno nevarnih odpadkov iz prvega odstavka 17. člena te uredbe, mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik,
- ima akreditacijo SIST EN ISO/IEC 17025 za postopke vzorčenja iz prve alineje desetega odstavka 17. člena te uredbe,
- ima akreditacijo SIST EN ISO/IEC 17025 za določanje najmanj enega izmed organskih in enega izmed anorganskih parametrov onesnaženosti odpadkov in
- ima akreditacijo SIST EN ISO/IEC 17025 za določanje celotnega organskega ogljika in žarilne izgube po postopkih preizkušanja iz druge in tretje alineje desetega odstavka 17. člena te uredbe ali
- ima akreditacijo iz prve, druge ali tretje alineje tega odstavka in pogodbo o sodelovanju s pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, ki ima akreditacijo za preostale pogoje.

VIII. POROČANJE IN OBVEŠČANJE JAVNOSTI

28. člen (poročanje upravljavca)

(1) Upravljavec mora v poročilu o obdelavi odpadkov, ki ga pošlje ministrstvu skladno s predpisom, ki ureja odpadke, navesti tudi podatke o:

- polikloriranih bifenilih, pentaklorfenolu, kloru, fluoru, žveplu, težkih kovinah in drugih onesnaževalih v nevarnih odpadkih,
- rezultatih analiz iz četrtega odstavka 20. člena te uredbe.

(2) Upravljavec mora v poročilu o obratovalnem monitoringu, ki ga pošlje ministrstvu v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojev za njegovo izvajanje, navesti tudi podatke o motnjah v delovanju in vzdrževanju merilne opreme iz drugega in tretjega odstavka 15. člena te uredbe.

(3) Upravljavec mora v poročilu o opravljenih občasnih in trajnih meritvah, ki ga predloži ministrstvu v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda, navesti tudi podatke o:

- obratovalnem monitoringu emisije snovi pri odvajanju odpadne vode, če se odpadne vode, ki so nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo izven sežigalnice ali naprave za sosežig;
- preveritvah in kalibraciji merilne opreme za trajne meritve iz petega odstavka 15. člena te uredbe.

29. člen

(informacije o okoljevarstvenih dovoljenjih za sežigalnice in naprave za sosežig)

Ministrstvo na svoji spletni strani objavi seznam vseh sežigalnic in naprav za sosežig ne glede na nazivno zmogljivost.

30. člen

(poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo pošilja Evropski komisiji letna poročila v elektronski obliki, ki vsebujejo podatke o delovanju sežigalnic in naprav za sosežig z nazivno zmogljivostjo dve toni ali več na uro, vključno z opisom poteka procesa sežiga ali sosežiga ter količini emisij v zrak in vodo glede na mejne vrednosti emisij, določene v okoljevarstvenem dovoljenju.

(2) Ministrstvo na zahtevo predloži Evropski komisiji v elektronski obliki pogoje obratovanja, vključno z rezultati opravljenih meritev, ki so bile odobrene v skladu z osmim in devetim odstavkom 23. člena te uredbe.

(3) Upravljavec sporoči ministrstvu na njegovo zahtevo podatke za pripravo poročila iz prejšnjega odstavka.

(4) Ministrstvo letno poročilo iz prvega odstavka tega člena objavi na svoji spletni strani.

IX. NADZOR

31. člen

(inšpektorji)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

X. KAZENSKE DOLOČBE

32. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

- nima poslovnika za obratovanje sežigalnice ali naprave za sosežig iz tretjega odstavka 24. člena te uredbe;
- ne vodi evidence v obliki obratovalnega dnevnika ali ga ne hrani do prenehanja obratovanja v skladu s prvim in drugim odstavkom 25. člena te uredbe;
- v poročilo o obdelavi odpadkov ne vključi informacij v skladu s prvim odstavkom 28. člena te uredbe;

- v poročilo o obratovalnem monitoringu ne vključi informacij v skladu z drugim odstavkom 28. člena te uredbe;
- v poročilo o opravljenih občasnih in trajnih meritvah ne vključi informacije o obratovalnem monitoringu emisije snovi pri odvajanju odpadne vode v skladu s tretjim odstavkom 28. člena te uredbe;
- na zahtevo ministrstvu ne sporoči podatkov v skladu s tretjim odstavkom 30. člena te uredbe.

(2) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba upravljavca sežigalnice ali naprave za sosežig.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

33. člen (obstoječa okoljevarstvena dovoljenja)

(1) Ministrstvo za sežigalnice in naprave za sosežig, ki so obratovale in imajo pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje na dan uveljavitve te uredbe, po uradni dolžnosti preveri to dovoljenje in ga uskladi z določbami te uredbe v roku šest mesecev po uveljavitvi te uredbe.

(2) Upravljavec mora obratovanje sežigalnice in naprave za sosežig uskladiti z okoljevarstvenim dovoljenjem iz prejšnjega odstavka v roku šest mesecev po njegovi pravnomočnosti.

(3) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje sežigalnice ali naprave za sosežig začeti pred uveljavitvijo te uredbe se nadaljujejo v skladu z določbami te uredbe.

34. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe prenehajo veljati Uredba o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08 in 41/09), Uredba o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02, 41/04 – ZVO-1 in 76/10) in Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 51/01, 56/02, 84/02, 41-04 – ZVO-1 in 46/04).

35. člen (začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne
EVA 2015-2550-0057

Vlada Republike Slovenije
dr. Miro Cerar l.r.
Predsednik

PRILOGA 1

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ SNOVI V ZRAK

1. del

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ SNOVI V ZRAK ZA SEŽIGALNICE

1. Mejne vrednosti iz tega dela priloge veljajo za suhe odpadne pline pri normnih pogojih (temperatura 273,15 K in tlak 101,3 kPa).

Izmerjene emisijske vrednosti se preračunajo po korekciji za volumski delež vodnih hlapov v odpadnih plinih na normne pogoje pri 11 % deležu kisika v odpadnem plinu razen pri:

- sežiganju odpadnih mineralnih olj, določenih v predpisu, ki ureja odpadna olja, kjer se uporabi 3 % delež kisika, in
- sežiganju ali sosežiganju odpadkov v s kisikom obogateni atmosferi, ki je določena glede na posamezni primer v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu z osmo alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.

- 1.1 Dnevne povprečne mejne vrednosti emisij za naslednja onesnaževala (mg/m^3):

Celotni prah	10
TOC	10
HCl	10
HF	1
SO ₂	50
Dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot NO ₂ za obstoječe sežigalnice z nazivno zmogljivostjo več kot 6 ton na uro ali za nove sežigalnice	200
Dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot NO ₂ za obstoječe sežigalnice z nazivno zmogljivostjo 6 ton na uro ali manj	400

- 1.2 Polurne povprečne mejne vrednosti emisij za naslednja onesnaževala (mg/m^3):

	A	B
Celotni prah	30	10
TOC	20	10
HCl	60	10
HF	4	2
SO ₂	200	50
Dušikov monoksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot NO ₂ za obstoječe sežigalnice z nazivno zmogljivostjo več kot 6 ton na uro ali za nove sežigalnice	400	200

Opombi: A ... velja za vse polurne povprečne vrednosti;

B ... velja za 97 % izmerjenih polurnih povprečnih vrednosti v enem letu.

- 1.3 Povprečne mejne vrednosti emisij za naslednje težke kovine (mg/m^3), izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur:

Kadmij in njegove spojine, izražene kot kadmij (Cd)	skupaj 0,05
Talij in njegove spojine, izražene kot talij (Tl)	
Živo srebro in njegove spojine, izražene kot živo srebro (Hg)	0,05
Antimon in njegove spojine, izražene kot antimon (Sb)	skupaj 0,5
Arzen in njegove spojine, izražene kot arzen (As)	
Svinec in njegove spojine, izražene kot svinec (Pb)	
Krom in njegove spojine, izražene kot krom (Cr)	
Kobalt in njegove spojine, izražene kot skupni kobalt (Co)	
Baker in njegove spojine, izražene kot baker (Cu)	
Mangan in njegove spojine, izražene kot mangan (Mn)	
Nikelj in njegove spojine, izražene kot nikelj (Ni)	
Vanadij in njegove spojine, izražene kot vanadij (V)	

Te povprečne mejne vrednosti veljajo za pline in tudi hlapne težkih kovin in njihovih spojin.

1.4 Povprečna mejna vrednost emisij v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 in največ 8 ur je za skupno koncentracijo dioksinov in furanov 0,1 ng/m³.

Za določitev skupne koncentracije dioksinov in furanov se masne koncentracije dibenzo-p-dioksinov in dibenzofuranov, preden se seštejejo, pomnožijo z naslednjimi faktorji toksične ekvivalence:

	Faktor toksične ekvivalence
2,3,7,8 – tetraklordibenzodioksin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – pentaklordibenzodioksin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 – heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – heptaklordibenzodioksin (HpCDD)	0,01
oktaklordibenzodioksin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – tetraklordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
oktaklordibenzofuran (OCDF)	0,001

- 1.5 Mejne vrednosti emisij za CO v odpadnih plinih:
- 50 mg/m³ kot dnevna povprečna vrednost;
 - 100 mg/m³ kot polurna povprečna vrednost v katerem koli 24-urnem obdobju;
 - 150 mg/m³ kot 10-minutna povprečna vrednost.
2. Za mejne vrednosti emisij, ki se uporabljajo v primeru preseganja mejnih vrednosti emisij snovi v zrak iz predhodnih točk tega dela priloge ter v trajanju okoliščin, ki so podane v tretjem, četrtem in petem odstavku 10. člena te uredbe, velja, da:
- koncentracija celotnega prahu, izražena kot polurno povprečje, ne sme v nobenih okoliščinah preseči 150 mg/m³;
 - mejna vrednost za TOC iz točke 1.2 tega dela priloge ne sme biti presežena;
 - mejna vrednost za CO iz točke 1.5 b) tega dela priloge ne sme biti presežena.

2. del

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ SNOVI V ZRAK ZA SOSEŽIG ODPADKOV

1. Mejna vrednost skupnih emisij C za vsako pomembno onesnaževalo in CO v odpadnem plinu, nastalem pri sosežigu odpadkov, se v primeru, ko mejna vrednost skupnih emisij C ni zajeta v 3. in 4. točki tega dela priloge, izračuna po naslednji enačbi:

$$C = \frac{V_{odp} \times C_{odp} + V_{pro} \times C_{pro}}{V_{odp} + V_{pro}}$$

pri čemer je:

V_{odp} volumen odpadnega plina, nastalega le zaradi sežiga odpadkov določenega na podlagi odpadkov z najnižjo kurilno vrednostjo, ki se lahko v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem sežigajo v napravi za sosežig in ki je preračunan na normne pogoje iz te uredbe. Če je delež toplote, nastale pri sežigu nevarnih odpadkov manjši od 10 % skupne zgorevalne toplote, je treba V_{odp} izračunati na podlagi predvidene količine odpadkov, ki bi ob sežigu ustrezali deležu 10 % skupne zgorevalne toplote;

C_{odp} mejne vrednosti emisij, določene za sežigalnice odpadkov iz 1. dela te priloge.

V_{pro} volumen odpadnega plina, nastalega med procesom v napravi, skupaj z zgorevanjem dovoljenih goriv (razen odpadkov), ki se običajno uporabljajo v napravi, določen na podlagi deleža kisika, na katero je treba normirati emisije. Če za obravnavano napravo ni predpisan delež kisika, je treba uporabiti dejanski delež kisika v odpadnem plinu, ki ni bil razredčen z dodatkom zraka, nepotrebni za proces;

C_{pro} mejne vrednosti emisij iz tega dela priloge ali, če take vrednosti niso na voljo, mejne vrednosti emisij predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja za te naprave, ko te uporabljajo običajno dovoljena goriva (razen odpadkov). Če mejne vrednosti emisij niso določene v okoljevarstvenem dovoljenju, se uporabijo dejanske masne koncentracije.

Skupni računski delež kisika za normiranje izmerjenih vrednosti skupnih emisij se izračuna na podlagi upoštevanja delnih deležev, to je z upoštevanjem delnih volumnov.

Vse mejne vrednosti skupnih emisij C se izračunajo po korekciji za volumski delež vodnih hlapov v odpadnih plinih na normne pogoje (temperatura 273,15 K in tlak 101,3 kPa).

2. Posebne določbe za peči v cementarnah, v katerih se sosežigajo odpadki

Mejne vrednosti skupnih emisij C se uporabljajo kot dnevne povprečne vrednosti za celotni prah, HCl, HF, NO_x, SO₂ in TOC (za trajne meritve), kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur za težke kovine in kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur za dioksine in furane.

Vse vrednosti se normirajo pri 10 % deležu kisika.

Polurne povprečne vrednosti so potrebne le za izračun dnevnih povprečnih vrednosti.

Mejne vrednosti skupnih emisij C (mg/m^3 , razen za dioksine in furane) so za naslednja onesnaževala:

Celotni prah	30
HCl	10
HF	1
SO ₂	50
NO _x	500
TOC	10
Hg	0,05
Cd + Tl	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksini in furani (ng/m^3)	0,1

3. Posebne določbe za peči, v katerih se sosežigajo odpadki

Polurne povprečne vrednosti so potrebne le za izračun dnevnih povprečnih vrednosti.

3.1 Mejna vrednost emisij C_{pro} , izražena kot dnevna povprečna vrednost (mg/m^3) za obstoječo peč, v kateri se sosežigajo odpadki, razen za plinske turbine in plinske motorje, pri uporabi:

– trdnega goriva, razen biomase, pri 6 % deležu kisika

	< 50 MW	od 50 do 100 MW	od 100 do 300 MW	> 300 MW
SO ₂	–	400 za šoto: 300	200	200
NO _x	–	300 (za lignitni prah: 400)	200	200
Prah	50	30	25 (za šoto: 20)	20

– biomase pri 6 % vsebnosti kisika

	< 50 MW	od 50 do 100 MW	od 100 do 300 MW	> 300 MW
SO ₂	–	200	200	200
NO _x	–	300	250	200
Prah	50	30	20	20

– tekočega goriva pri 3 % deležu kisika

	< 50 MW	od 50 do 100 MW	od 100 do 300 MW	> 300 MW
SO ₂	–	350	250	200
NO _x	–	400	200	150
Prah	50	30	25	20

3.2 Mejna vrednost emisij C_{pro} , izražena kot dnevna povprečna vrednost (mg/m^3), za novo peč, v kateri se sosežigajo odpadki, razen za plinske turbine in plinske motorje, pri uporabi:

– trdnega goriva, razen biomase, pri 6 % deležu kisika

	< 50 MW	od 50 do 100 MW	od 100 do 300 MW	> 300 MW
--	---------	-----------------	------------------	----------

SO ₂	–	400 (za šoto: 300)	200 (za šoto: 300, razen pri zgorevanju v lebdečem sloju: 250)	150 (za krožno zgorevanje ali zgorevanje pod tlakom v lebdečem sloju, ali pri kurjenju šote, za kakršno koli zgorevanje v lebdečem sloju: 200)
NO _x	–	300 (za šoto: 250)	200	150 (za lignitni prah: 200)
Prah	50	20	20	10 (za šoto: 20)

– biomase pri 6 % deležu kisika

	< 50 MW	od 50 do 100 MW	od 100 do 300 MW	> 300 MW
SO ₂	–	200	200	150
NO _x	–	250	200	150
Prah	50	20	20	20

– tekoča goriva pri 3 % deležu kisika

	< 50 MW	od 50 do 100 MW	od 100 do 300 MW	> 300 MW
SO ₂	–	350	200	150
NO _x	–	300	150	100
Prah	50	20	20	10

3.3 Povprečne mejne vrednosti skupnih emisij C za naslednje težke kovine (mg/m³), izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur, pri 6 % deležu kisika za trdna goriva in 3 % deležu kisika za tekoča goriva:

Hg	0,05
Cd + Tl	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4 Povprečna mejna vrednost skupnih emisij C v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur pri 6 % deležu kisika za trdna goriva in 3 % deležu kisika za tekoča goriva je za skupno koncentracijo dioksinov in furanov 0,1 ng/m³.

4. Posebne določbe za peči v katerih se sosežigajo odpadki v industrijskih sektorjih, ki niso vključeni v 2. in 3. točko tega dela priloge.

4.1 Povprečna mejna vrednost skupnih emisij C v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur je za skupno koncentracijo dioksinov in furanov 0,1 ng/m³.

4.2 Povprečni mejni vrednosti skupnih emisij C za naslednje težke kovine (mg/m³), izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur:

Hg	0,05
Cd + Tl	0,05

PRILOGA 2

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ SNOVI V ODPADNI VODI

Emisije snovi pri odvajanju odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov (mg/l, razen za dioksine in furane):

Neraztopljene snovi	45 ^(a)	30 ^(b)
Hg in njegove spojine, izražene kot Hg	0,03	
Cd in njegove spojine, izražene kot Cd	0,05	
Tl in njegove spojine, izražene kot Tl	0,05	
As in njegove spojine, izražene kot As	0,15	
Pb in njegove spojine, izražene kot Pb	0,2	
Cr in njegove spojine, izražene kot Cr	0,5	
Cu in njegove spojine, izražene kot Cu	0,5	
Ni in njegove spojine, izražene kot Ni	0,5	
Zn in njegove spojine, izražene kot Zn	1,5	
Dioksini in furani (ng/l)	0,3	

Opombi: ^(a) ... velja za vse meritve;

^(b) ... velja za 95 % izmerjenih meritev.

PRILOGA 3

OBRATOVALNI MONITORING

1. Metode merjenja

- 1.1 Določanje koncentracij snovi, ki onesnažujejo zrak in vodo, se izvede z meritvijo reprezentativnega vzorca.
- 1.2 Vzorčenje in analiza vseh onesnaževal v zraku, skupaj z dioksini in furani, se izvedeta v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje, za vsa onesnaževala v vodi, skupaj z dioksini in furani, pa v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda.
- 1.3 Povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju in povprečne vrednosti občasnih meritev za HF, HCl in SO₂ se določijo na način, kot je določen v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s sedmo alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.
- 1.4 Pri dnevnih mejnih vrednostih emisij vrednosti 95 % intervala zaupanja enega rezultata meritve ne presegajo naslednjih odstotkov mejnih vrednosti emisij.

Celotni prah	30 %
TOC	30 %
HCl	40 %
HF	40 %
SO ₂	20 %
NO ₂	20 %
CO	10 %

- 1.5 Polurne in 10-minutne povprečne vrednosti se določijo v času dejanskega obratovanja (razen v času zagona in ustavitve, če se odpadki ne sežigajo) na podlagi izmerjenih vrednosti, potem ko se odštejejo vrednosti intervala zaupanja iz točke 1.4 tega dela priloge. Dnevne povprečne vrednosti se določijo na podlagi teh validiranih povprečnih vrednosti.
- #### 2. Meritve v zvezi z onesnaževali zraka
- 2.1 Opravljajo se naslednje meritve v zvezi z onesnaževali zraka:
 - a) trajne meritve naslednjih snovi: NO_x (pod pogojem, da so mejne vrednosti določene), celotni prah, HCl, HF, SO₂, TOC in CO;
 - b) trajne meritve naslednjih procesnih parametrov: temperatura blizu notranje stene ali na drugi reprezentativni točki sežigalne komore, koncentracija kisika, tlak, temperatura odpadnega plina in volumski delež vodnih hlapov v odpadnem plinu;
 - c) meritev težkih kovin ter dioksinov in furanov vsaj vsakih šest mesecev, pri čemer se mora v prvih 12 mesecih obratovanja opraviti vsaj ena meritev na tri mesece.
 - 2.2 Najnižjo temperaturo odpadnih plinov in vsebnost kisika v odpadnih plinih je treba preveriti vsaj enkrat ob začetku obratovanja sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov in v najbolj neugodnih pogojih obratovanja, ki se lahko pričakujejo. Pri tem se z meritvijo določi tudi trajanje prisotnosti najnižje temperature odpadnih plinov (t.j. zadrževalni čas).
 - 2.3 Ne glede na 2.1 a) točko tega dela priloge se trajne meritve HF lahko opustijo, če je v obdelavo vključena faza odstranjevanja HCl, ki zagotavlja, da se mejna vrednost emisije HCl ne presega. V tem primeru je treba emisije HF meriti redno, kot je določeno v točki 2.1 c) tega dela priloge.

2.4 Ne glede na točko 2.1 b) tega dela priloge trajne meritve volumskega deleža vodnih hlapov niso potrebne, če je reprezentativni vzorec odpadnega plina pred analizo emisij posušen.

2.5 Rezultati meritev se normirajo na deleže kisika, kot so določeni v 1. delu priloge 1 te uredbe ali pa se izračunajo v skladu z 2. delom priloge 1 te uredbe pri čemer se koncentracija emisije pri predpisanem deležu kisika določi v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Kadar se v sežigalnici ali napravi za sosežig, v kateri sežiga ali sosežiga nevarne odpadke, emisije onesnaževal zmanjšajo s čiščenjem odpadnih plinov, se normiranje na delež, predvideno v prejšnjem odstavku, opravi le, če delež kisika, izmerjen v istem obdobju kot za zadevno onesnaževalo, presega predpisan delež kisika.

3. Meritve v zvezi z onesnaževali vode

3.1 Kadar se odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo na kraju samem ali v čistilni napravi, ki je izven sežigalnice ali naprave za sosežig, skupaj z odpadno vodo iz drugih naprav, upravljavec zagotovi meritve:

- a) po izpustu odpadne vode iz procesa čiščenja odpadnega plina pred njenim vstopom v skupno čistilno napravo;
- b) na vsakem izpustu odpadne vode, ki ni izpust iz prejšnje podtočke a), pred vstopom v skupno čistilno napravo;
- c) na končnem izpustu odpadne vode iz sežigalnice ali naprave za sosežig po njenem čiščenju.

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga

Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15)

Drugi in tretji odstavek 17. člena:

17. člen
(emisije)

...

(2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) določi mejne vrednosti emisije, ki pri običajnih pogojih obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti ne smejo biti presežene, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane enakovredne parametre ter tehnične ukrepe, pa tudi mogoče učinke celotne in skupne obremenitve okolja, zavezance za zagotavljanje izvajanja obratovalnega monitoringa iz 101. člena tega zakona in njegov obseg ter podrobnejšo določitev večje spremembe naprave. Vlada pri določanju mejnih vrednosti emisij za naprave iz 68. člena tega zakona upošteva tudi zaključke o BAT tako, da mejne vrednosti emisij ne presegajo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

(3) Vlada v predpisih iz prejšnjega odstavka določi naprave, katerih upravljavci morajo pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, rok, do katerega mora upravljavec naprave vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, ter rok, do katerega mora upravljavec obstoječe naprave njeno obratovanje uskladiti z zahtevami, predpisanimi na podlagi prejšnjega odstavka.

...

Drugi odstavek 19. člena

19. člen
(pravila ravnanja)

...

(2) Prepovedi, omejitve in druga pravila ravnanja ter priporočila pri opravljanju dejavnosti ali v potrošnji določi vlada, nanašajo pa se zlasti na:

1. prijavo ravnanja ali dejavnosti,
2. proizvodnjo, prevoz in skladiščenje,
3. usposobljenost oseb za opravljanje dejavnosti,
4. dajanje storitev ali izdelkov na trg,
5. označevanje surovin, polizdelkov ali izdelkov in druge oblike obveščanja potrošnikov,
6. specifikacije za izdelke, storitve ali postopke in ugotavljanje skladnosti z njimi,
7. opozorila, znake in varščine,
8. zmanjševanje porabe snovi in energije,
9. zmanjševanje nevarnih in škodljivih snovi v surovinah, polizdelkih ali izdelkih,
10. nadomeščanje snovi in energentov z okolju primernejšimi,
11. zahteve, povezane z nadzorom nad okoljevarstveno ustreznostjo izdelkov ali tehnologij pri uvozu ali tranzitu in
12. druga ravnanja, potrebna za preprečevanje in zmanjševanje obremenjevanja okolja.

...

Peti odstavek 20. člena

20. člen
(ravljanje z odpadki)

...

(5) Vlada s predpisom določi pravila ravnanja in druge pogoje za ravnanje z odpadki, nanašajo pa se zlasti na:

1. preprečevanje odpadkov,
2. razvrščanje odpadkov na seznime,
3. načine ravnanja z odpadki,
4. pogoje za vpis v evidenco iz tretjega odstavka tega člena,
5. pogoje za pridobitev predpisanih dovoljenj,
6. načrtovanje, gradnjo in obratovanje naprav za ravnanje z odpadki,
7. usposobljenost oseb za ravnanje z odpadki,
8. ukrepe, povezane s prenehanjem delovanja naprav za ravnanje z odpadki in
9. vodenje evidenc o odpadkih in ravnanju z njimi ter način poročanja ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

...

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

/

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

/

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja

V Republiki Sloveniji so trenutno delujoče tri sežigalnice odpadkov in tri naprave za sosežig odpadkov. Z novo uredbo se zahteve glede mejnih vrednosti emisij spreminjajo samo za cementarno SALONIT ANHOVO gradbeni materiali, d.d., ki sosežiga odpadke. Mejna vrednost skupnih emisij dušikovih oksidov NO_x se zmanjša iz 800 mg/m³ na 500 mg/m³. Preostali dve napravi za sosežig imata vhodno toplotno močjo nižjo od 50 MW, zato se zanju mejne vrednosti ne spreminjajo.

Agencija RS za okolje bo po uradni dolžnosti preverila in uskladila obstoječa okoljevarstvena dovoljenja u določbami nove uredbe v roku šest mesecev po uveljavitvi uredbe. Upravlavec mora uskladiti obratovanje sežigalnice ali naprave za sosežig z novim okoljevarstvenim dovoljenjem v roku šest mesecev po njegovih pravnomočnosti.

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Uredba o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov prenaša v domači pravni red zahteve *Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17; v nadaljevanju: Direktiva 2010/75/EU)* v delu, ki obravnava sežigalnice odpadkov (v nadaljevanju: sežigalnice) in naprave za sosežig odpadkov (v nadaljevanju: naprave za sosežig).

Zahteve za obratovanje sežigalnic in naprav za sosežig so v veljavni zakonodaji že določene v *Uredbi o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08 in 41/09)*, zahteve v zvezi z emisijami iz sežigalnic in naprav za sosežig pa v *Uredbi o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02, 41/04 – ZVO-1 in 76/10)* in *Uredbi o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 51/01, 56/02, 84/02, 41-04 – ZVO-1 in 46/04)*. Omenjene uredbe so prenašale v domači pravni red *Direktivo 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov (UL L št. 332 z dne 28. 12. 2000, str. 91; v nadaljevanju: Direktiva 2000/76/ES)*.

Direktiva 2010/75/EU, ki je začela veljati dne 14.12.2010, je s 7. 1. 2014 razveljavila *Direktivo 2000/76/ES*. Nova *Direktiva 2010/75/EU*, ki ureja poleg sežiganja odpadkov tudi ostale industrijske dejavnosti, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (npr. velike kurilne naprave s skupno nazivno toplotno močjo nad 50 MW, dejavnosti uporabe organskih topil, proizvodnja titanovega dioksida), spreminja in dopolnjuje zahteve za obratovanje in v zvezi z emisijami za sežigalnice in naprave za sosežig v primerjavi s staro *Direktivo 2000/76/ES* samo v manjšem obsegu.

Predlog Uredbe o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov razveljavlja in nadomešča navedene tri uredbe, s čimer je urejanje obratovanja sežigalnic in naprav urejeno preglednejše in bolj enotno. Z novo uredbo se zahteve za obratovanje in izpust emisij iz sežigalnic in naprav za sosežig ne spreminjajo.

Novosti v *Uredbi o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov glede na dosedanje ureditve* so:

- uredba ne velja za naprave za toplotno obdelavo odpadkov z uplinjanjem ali pirolizo, če plini ne povzročajo emisij večjih od emisij zaradi sežiga zemeljskega plina;
- uvaja se agregacijsko pravilo, po katerem se zmogljivosti več ločenih peči v napravi za sosežig seštevajo za namen izračuna skupne nazivne vhodne toplotne moči naprave za sosežig, če se odpadni plini teh peči izpuščajo skozi skupen odvodnik. Glede na skupno nazivno vhodno toplotno moč se določijo mejne vrednosti emisij, pri čemer so običajno pri višjih močeh bolj stroge emisijske zahteve;
- določajo se standardi za vzorčenje in merjenje emisije snovi v zrak. *Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08)*, na katerega se nova uredba sklicuje, ne navaja poimensko standardov. Nova uredba se sklicuje tudi na *Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda (Uradni list RS, št. 94/14)*, ki navaja standarde za vzorčenje in merjenje emisije snovi v vodo, zato njihovo določanje v uredbi ni potrebno;
- za meritev pretoka, pH-vrednosti in temperature odpadne vode se mora namestiti merilna oprema za izvajanje trajnih meritev in oprema za zapisovanje in vrednotenje teh podatkov. Preverjanje delovanja merilne opreme za trajne meritve je potrebno izvajati vsaj enkrat letno, kalibriranje merilne opreme pa najmanj enkrat na tri leta. Izvajanje trajnih meritev emisije snovi v zrak ter preverjanje in kalibriranje te merilne opreme je že predmet *Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje*;
- v definiciji obstoječe naprave za sosežig se spreminja datum, povezan z dovoljenjem za to napravo. Namesto 28. december 2002 se določa 7. januar 2013. Za obstoječe naprave za sosežig so nekatere mejne vrednosti višje kot za nove naprave za sosežig. Definicija obstoječe sosežigalnice se ne spreminja in ostaja datumsko vezana na 28. december 2002;
- nižje mejne vrednosti emisij SO₂, NO_x in skupnega prahu pri uporabi nekaterih vrst goriv v obstoječih in novih napravah za sosežig z vhodno toplotno močjo nad 50 MW;
- osebe, ki lahko izdelajo oceno nevarnih odpadkov, ki jo mora imetnik odpadka zagotoviti za nevarne odpadke pred oddajo v sežig ali sosežig, ne potrebujejo več posebnega pooblastila ministrstva, ampak morajo le izpolnjevati z uredbo določene akreditacijske in druge pogoje, vsaki oceni nevarnih odpadkov pa mora biti priložena izjava o tem, da izdelovalec te pogoje izpolnjuje.

Določene zahteve glede ravnanja z odpadki ter meritvami emisij v zrak in vodo v sežigalnicah in napravah za sosežig iz *Direktive 2010/75/EU* so predmet nekaterih drugih veljavnih predpisov (*Uredba o odpadkih, Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje, Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda*), na katere je v 1. členu nove uredbe opravljen tudi sklic.